

Gullstånds i Kristianstads Vattenrike Årsrapport 2019

Vattenriket i fokus 2019:03

Kjell-Arne Olsson

2019

Vattenriket®

Titel:	Gullstånds i Kristianstads Vattenrike – årsrapport 2019
Utgiven av:	Biosfärkontoret Kristianstads Vattenrike
Författare:	Författare
Kartunderlag:	Stadsbyggnadskontoret Kristianstads kommun
Copyright:	Biosfärkontoret Kristianstads Vattenrike
Upplaga:	Digital upplaga
Rapportserien Vattenriket i fokus:	Rapport: 2019:03
ISSN:	
Layout:	
Omslagsbild:	Kjell-Arne Olsson

Innehåll

SAMMANFATTNING	4
INLEDNING	5
SYFTE OCH MÅLSÄTTNING	5
MATERIAL OCH METODER.....	6
RESULTAT	7
NORRA LINGNÄSET	7
HÄRLÖVS ÅNGAR.....	9
KVARNÄSVIKEN	11
LILLE SJÖ.....	13
NYA BRON I YNGSJÖ.....	15
NATURUM	17
PROVYTA INVID NATURUMBRON	19
ÅRUMMET NORR OM NATURUM	20

Sammanfattning

Under de 20 år som min uppföljning av gullstånds pågått har tydliga mönster framträtt. Långvariga högvatten gör att bestånden försvagas, att blomningen följande år blir dålig och att det kan ta flera vegetationssäsonger innan bestånden återhämtat sig. Svängningarna i antalet blommande stänglar på icke hävdade lokaler korrelerar väl med de långvariga högvatten som inträffade vintern 2001/2002 och sommaren 2007. (Se diagrammen för Norra Lingenäset, Härlövs ängar och Kvarnäsviken). Vidare har uppföljningen visat att gullstånds är känslig mot bete. Kvarnäsviken och de hävdade delarna av Norra Lingenäset visar att antalet blommande stänglar kan försvinna helt vid ett alltför intensivt bete (se diagrammen för dessa lokaler). Därför är det mycket glädjande att gullstånds åter blommat fint vid Kvarnäsviken sedan 2016, troligen som en följd av att lokalen inte är lika intensivt hävdad som tidigare. Utvecklingen vid Kvarnäsviken (och även vid Norra Lingenäset) visar trots allt att gullstånds har förmåga att återkomma på en lokal.

Lokalen vid Lillesjö, samt Härlövsängar och området kring naturum, har visat på en tredje faktor som kan påverka antalet blommande stänglar av gullstånds kraftigt (se diagrammen för dessa lokaler). Här är det larver av karminspinnare, vilka har *Senecio*-arter som värdväxt, som påverkar artens vitalitet mycket negativt. De senaste åtta åren finns det varken några spår av fjärilen eller av gullstånds vid Lillesjö. Efter Lillesjö har karminspinnare även noterats på gullstånds vid Udden i Kristianstad samt vid naturum och Härlövs ängar i Kristianstad. Det är positivt att karminspinnaren inte setts till på några nya lokaler de senaste åren och att den i år nästan helt saknats vid både naturum och Härlövs ängar.

Av de fyra ursprungliga lokalerna som valdes ut för årlig uppföljning år 2000 har tre förändrats högst väsentligt under de år som förflutit. Därför har det uppstått ett behov att hitta nya referenslokaler för uppföljning. Dessa ska helst vara ohävdade och gärna vara lättillgängliga vilket väsentligt underlättar inventeringarna. De beskrivna ytorna vid Naturumbron och Nya bron vid Yngsjö ingår nu som nya referensytor. Även det röjda området i Årummet norr om naturum följs årligen upp för att se om gullstånds möjligen förmår etablera sig här. De plantor som flyttades hit 2014 från ett närbeläget bestånd tycks tyvärr inte ha överlevt.

I Europa har grobarhetsförsök av frön från gullstånds genomförts i flera länder. Resultaten har varit väldigt varierande. Frön från England hade en grobarhet på 7 % mot 75 % av frön från Nederländerna och 53 % från Tyskland. För att göra en liknande undersökning i Sverige samlade jag 2014 frön från två olika bestånd vid Kristianstad (på strandskoningen invid Tivolibadet och invid röjningen i Årummet). Kollektorna lämnades till Stefan Andersson vid Ekologiska institutionen i Lund som sådde fröna hösten 2014. Det visade sig att fröna från Tivolibadet grodde fint medan fröna från Årummet inte grodde alls. Någon enstaka planta blommade redan 2015 medan ett 50-tal plantor blommade rikligt följande år. Frön har samlats från dessa ”moderplantor” och drivits upp till plantor som kan planteras ut i restaureringssyfte om det finns behov av detta.

De senaste fyra åren har vi med tillfredsställelse kunnat se att många bestånd av gullstånds i Vattenriket inte är angripna av karminspinnare. Förhoppningsvis är detta ett tecken på att invasionen avklingat och att det i framtiden kan bli en balans mellan arterna.

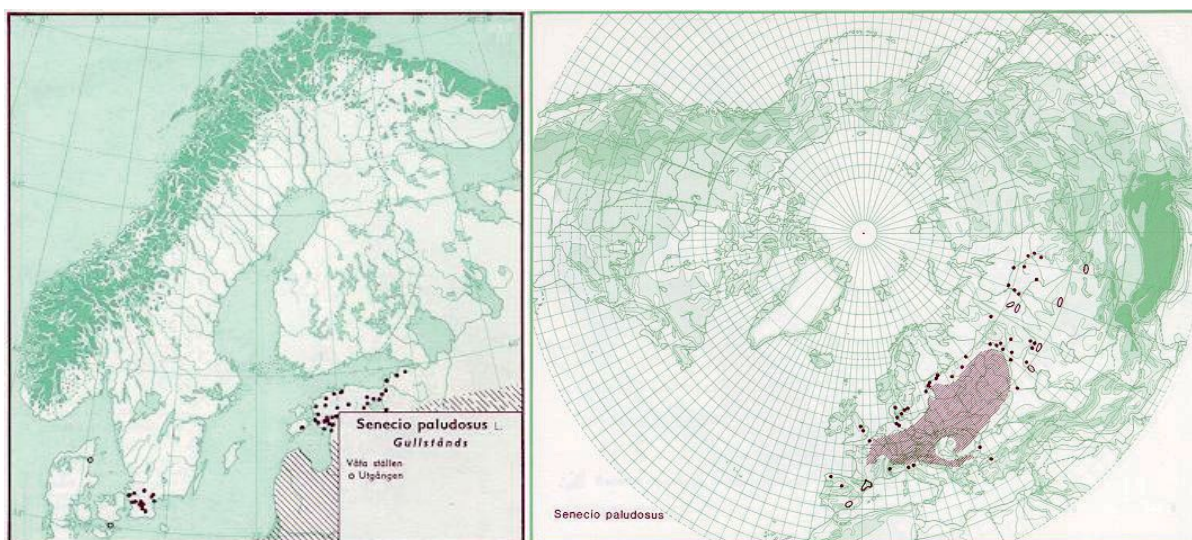
Inledning

År 2000 inventerades ett antal lokaler för gullstånds i Kristianstads Vattenrike. För att kunna följa beståndsutvecklingen över en längre period valdes fyra lokaler ut för årlig kontroll. Dessa lokaler är belägna vid Norra Lingenäset, på Härlövs ängar, vid Kvarnäsvisken samt vid Lille sjö söder om Yngsjö. Lokalerna valdes för att de då saknade hävd och därför skulle ge en än bättre bild av "årsmånens" inverkan på blomningen än hävdade lokaler skulle ge. Senare har högört-sängarna vid Naturum tillkommit i uppföljningsarbetet. Numera är dock lokalen vid Kvarnäsvisken och större delen av Norra Lingenäset sedan åtskilliga år tillbaka hävdade genom bete. Sedan några år tillbaka följs även några bestånd vid nya bron i Yngsjö samt en mindre yta invid Naturum årligen upp. Årets räkning är den 21:e på de ursprungligt utvalda lokalerna och den 11:e vid Naturum.

Syfte och målsättning

Gullstånds är en av landets ovanligaste växter och är klassad som Sårbar (VU) i *Rödlistade arter i Sverige 2020*. I Norden förekommer den endast i Skåne. Gullstånds har några få och individfattiga förekomster i Kävlingeåns och Rönneås vattensystem, men har sina flesta och rikaste lokaler i Kristianstads Vattenrike i anslutning till Helgeå, från Araslövssjön i norr till Gropahålet i söder, en stäcka på omkring 30 kilometer.

Då gullstånds har sina huvudsakliga nordiska förekomster i Kristianstads Vattenrike och blivit något av en karaktärsart för biosfärområdet och Kristianstads kommun, är det viktigt att ha en kontinuerlig övervakning på arten. Inte minst är detta viktigt för att kunna vidta åtgärder om hot mot arten uppstår. Sådana åtgärder kan utgöras av exempelvis ändrad hävd, röjningar och stödutplanteringar.

Figur 1. Utbredningen för gullstånds i Norden och världen enl. Hultén 1971 och Hultén & Fries 1986.

Material och metoder

Ursprungslokalernas lägen och areal är angivna med koordinater och utritade på kartor i gullståndsrapporten från 2000. Liksom tidigare har antalet blommande skott inom lokalerna räknats/uppskattats. På individuella lokaler har antalet ofta uppskattats genom att räkna antalet på en mindre yta och extrapolera utifrån detta.

Resultat

Norra Lingenäset

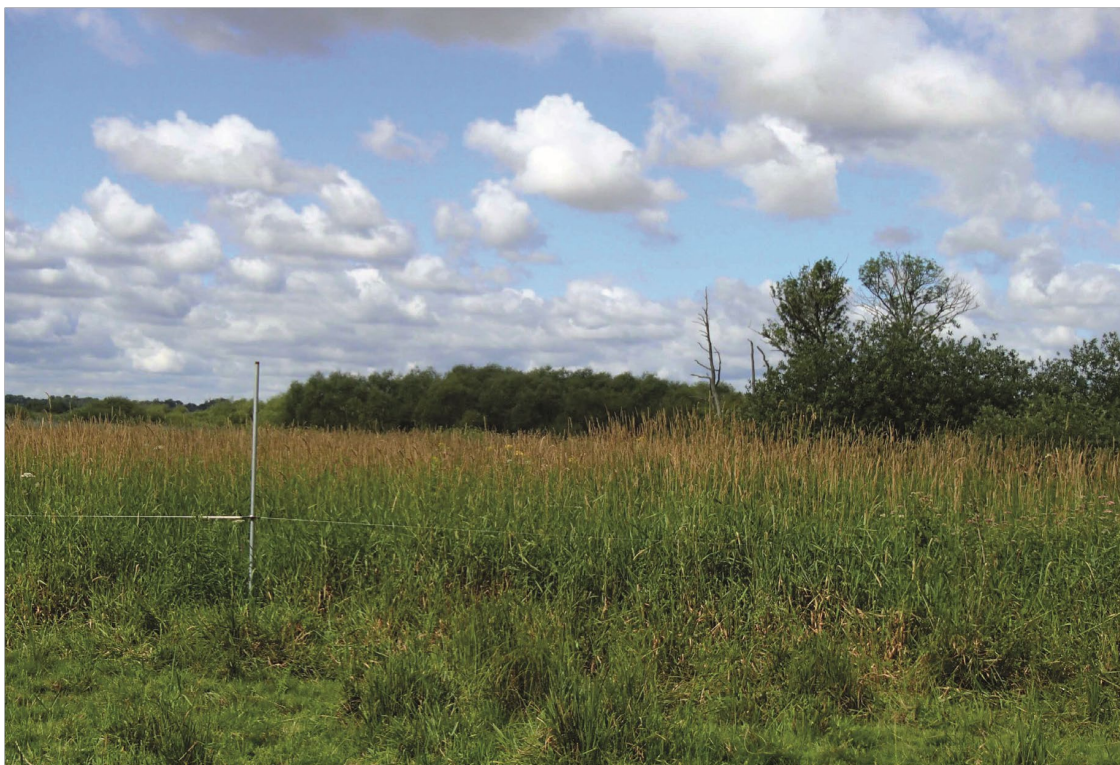
Under de första åren under 2000-talet var Norra Lingenäset en rik lokal för gullstånds med årligen flera hundra blommande stänglar. Området var då, sedan många decennier tillbaka, ohävdad. Omkring 2005 hägnades området och bete infördes. En yta centralt i betesmarken avhägades från hävd för att på så sätt gynna gullstånds.

Sommaren 2007 rådde ett extremt vattenstånd som gjorde att blomningen av gullstånds uteblev helt detta år. Som förväntat var blomningen mycket svag även 2008, då endast 3 blommande stänglar noterades inom det ohävdade, inhägnade området. 2009 hade arten återhämtat sig något. 41 stänglar blommande vid Norra Lingenäset, varav 38 inom den ohävdade, centrala delen. 2010 kunde man förvänta sig att antalet blommande stänglar skulle ha ökat än mer inom detta område. Det har därför varit förvånande att ingen gullstånds fanns på lokalen vare sig 2010 eller 2011 (gullstånds hade i övrigt riklig blomning på ohävdade lokaler dessa år). 2012 fanns det 5 blommande stänglar inom det inhägnade området som 2013 ökat till 7 stänglar och 2014 till 32 stänglar på det ohävdade området, de flesta i den östra delen. Därför kunde man förmoda att gullstånds följande år skulle återhämta sig alltmer. Men inga stänglar kunnat ses varken 2015 och 2016. Till min stora glädje kunde jag 2017 från långt håll se att det åter lyste gult i den södra delen av inhägnaden. När jag kom dit kunde jag räkna till 53 stänglar. I år kunde jag räkna in 51 stänglar. Dessa såg friska och välmående ut. Fällan domineras helt av rörflen och vasstarr.

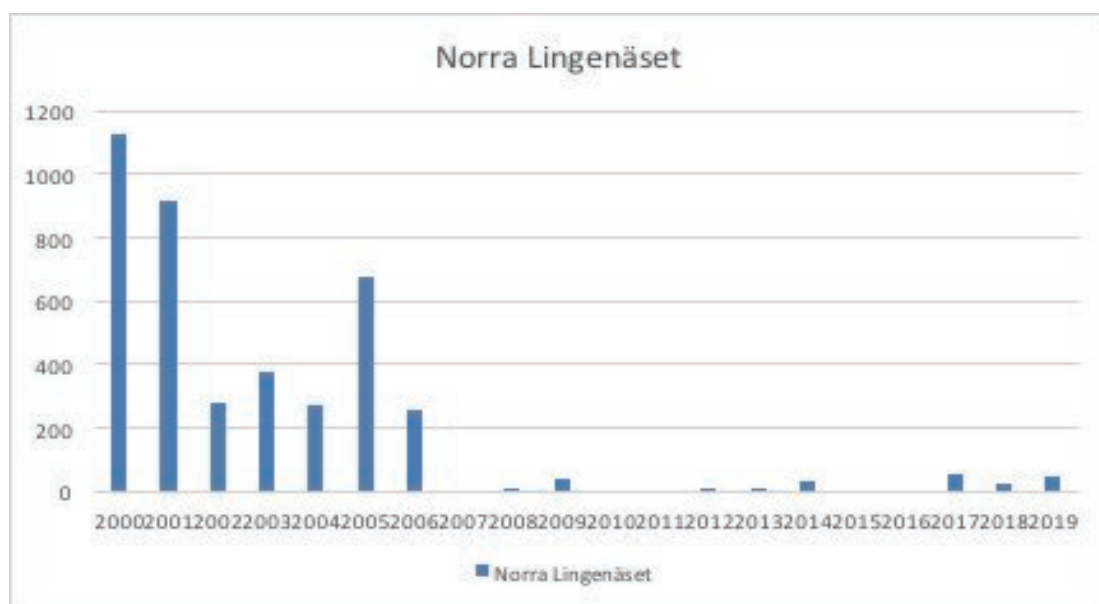
De senaste åren har betet uteblivit betet helt eller varit mycket svagt. 2018 var stängslen, både kring det centrala området och kring hela betesfällan, i dåligt skick och bitvis nedrivna. I år hade emellertid alla stängsel renoverats och området tycks åter betas. Genom den svaga hävden borde gullstånds kunnat återhämta sig och åter blomma utanför det lilla inhägnade området. Så har det åtminstone inte blivit hittills. Även om antalet blommande stänglar är få, är det glädjande att gullstånds åter kan ses vid Norra Lingenäset.

Figur 2. Karta över Norra Lingenäset.

Figur 3. Den inhägnade ytan vid Norra Lingenäset.

Härlövs ängar

Inom den utlagda provytan om ca 140 m² ökade blomningen från bottenåret 2003 och fram till 2006. 2007 var hela området översvämmat och några blommande plantor av gullstånds kunde inte noteras detta år. 2008 fanns det som väntat endast några få (3 stycken) blommande stänglar inom provytan. 2009 hade en viss återhämtning skett och antalet blommande stänglar ökade kommande år för att 2014 åter vara på topp med över 500 blommande stänglar.

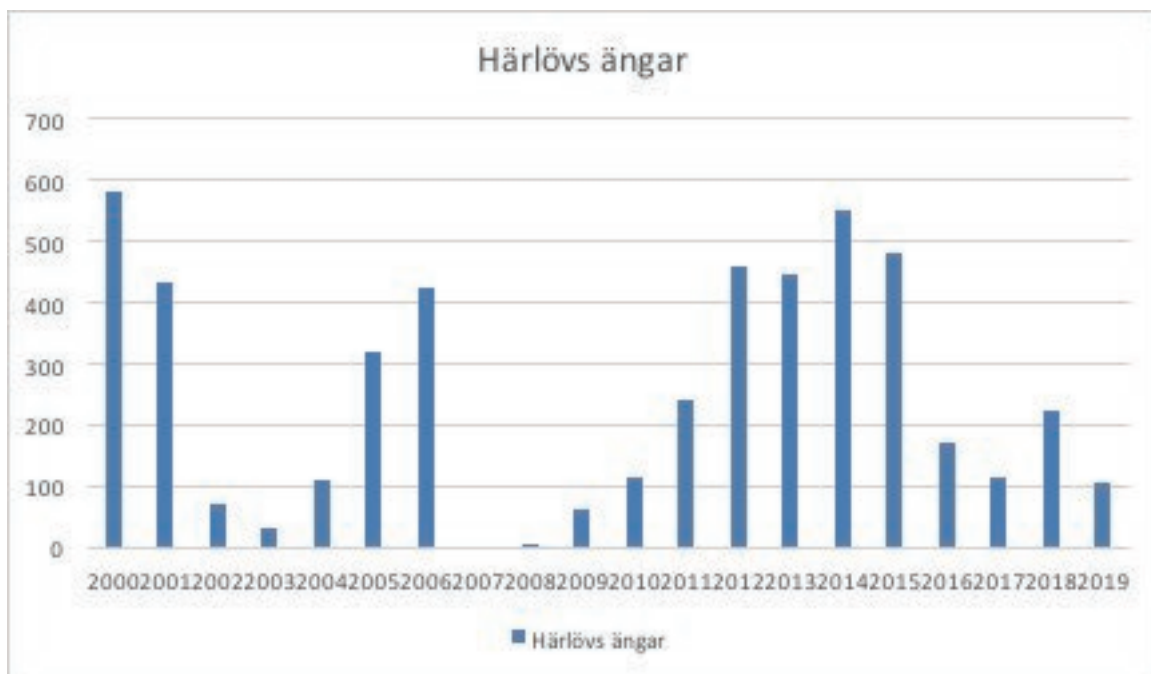
Dessvärre upptäckte jag detta år omkring 10 larver av karminspinnar. Dock var alla plantor höga, kraftiga och välmående och inte märkbart påverkade av larven. Antalet karminspinnare i området ökade såväl 2015 som 2016. 2015 var antalet blommande stänglar fortfarande högt men minskade både 2016 och 2017 för att åter öka 2018. De senaste åren har jag glädjande nog inte kunnat se några larver av karminspinnare alls. I år var antalet blommande stänglar av gullstånds måttligt, 104 stycken. Min känsla är att lokalen har blivit torrare sedan räkningarna började.

Figur 4. Karta över Härlövs ängar.

Figur 5. Vackert blommande gullstånds på Härlövs ängar.

Kvarnäsviken

Bestånden längs Kvarnäsviken var tidigare varit rikblommiga, men 2007 var situationen densamma som vid Norra Lingenäset och Härlöv, dvs. inte en enda stängel av gullstånds kunde upptäckas på grund av det extrema sommarhögvattnet. 2008 var situationen något ljusare även om det sammanlagda antalet blommande stänglar var mycket lågt. Den östra delen som detta år hävdades för första gången var tydligt betespåverkat och här kunde endast 2 blommande stänglar av gullstånds upptäckas. I den del som fortfarande var ohävdad noterades 68 stänglar 2008. 2009 var hela området betat och endast 11 avbitna stänglar kunde noteras längs i nordväst. Från 2010 och fram till om med 2015 kunde jag inte notera någon gullstånds alls vid Kvarnäsviken (2014 besöktes lokalen inte), något jag tolkat som ett tydligt exempel på att gullstånds inte klarar ett intensivt bete. 2015 betades inte lokalen med de öppna, jämna gräsyrtorna var slagna av maskin.

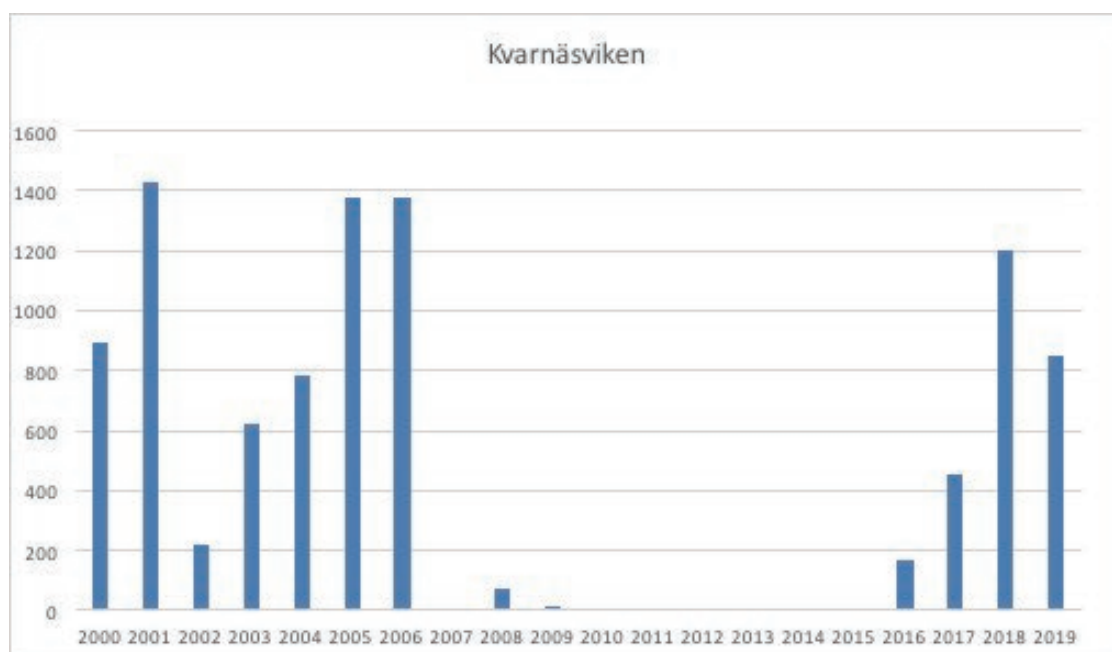
När jag besökte Kvarnäsviken i 2016 såg jag inte till några betesdjur men området tycktes ha blivit extensivt hävdad tidigare under året. Strandkanten var opåverkad av bete och tramp så att högorter, starr-arter och busksly kunnat återhämtat sig efter efter den tidigare så intensiva hävden och de kraftiga röjningarna för knappt ett decennium sedan. Till min stora glädje och förvåning blommade gullstånds åter vackert utmed en lång sträcka av Hammarsjöns strand. Sammanlagt kunde jag räkna till omkring 170 blommande stänglar 2016. Detta visar att gullstånds trots allt har förmåga att återkomma på en lokal där den mer eller mindre dömts ut som försvunnen. Glädjen fortsatte även 2017 och 2018 med ett ökat antal stänglar. I år beräknade jag antalet blommande stänglar till omkring 850. Området betas men med bara en liten påverkan på den yttre strandremsan. Fortsätter området att hävdas med detta betestryck ter sig framtiden ljus för gullstånds vid Kvarnäsviken. I år var bestånden av gullstånds högvuxna och friska. Jag har aldrig sett några karminspinnarlarver vid Kvarnäsviken

Figur 6. Karta över Kvarnäsviken.

Figur 7. Blommande gullstånds vid Kvarnäsvisken. Strandängen är inte lika hävdpåverkad som åren 2007–2013.

Lille sjö

Den lilla lokalen vid Lille sjö var fram till och med 2005 en rik lokal där antalet blommande stänglar årligen kunde räknas till åtskilliga hundra. 2006 sjönk emellertid antalet stänglar drastiskt. Den dåliga blomningen kunde knappast bero på högt vattenstånd då lokalen inte varit drabbad av samma översvämningar som växtplatserna längre uppströms Helgeå. De få blommande stänglar jag kunde finna 2006–2008 stod alla i kantzonen mellan sumpskogen och vassarna. I vassen, som tidigare hyst de flesta exemplaren, fann jag stänglar där korgar och blad var uppätta och utsatta för någon form av angrepp. Vid de årliga besöken, som gjordes i början av augusti, kunde jag inte se några som helst spår av något skadedjur. Jag funderade på om det exempelvis kunde vara sniglar som angrep plantorna. 2009 besökte jag lokalen några veckor tidigare än vanligt och då kunde jag se vad det var för något som förödde gullståndsplantorna. På nästan alla stänglar jag kunde finna fanns mängder av svart- och gulrandiga fjärilslarver. Vilken art det kunde vara hade jag emellertid ingen aning om. Efter kontakt med Sven Birkedal, Åhus, stod det snart klart att gullståndsplantorna var angripna av karminspinnare *Tyria jacobaeae*.

Enligt Nationalnyckeln är karminspinnaren en ovanlig art som i Norden förekommer lokalt i de södra delarna av Sverige, i södra Norge och på Jylland i Danmark. I Sverige har de flesta fynden av fjärilen gjorts i sydöstra Södermanland och på Gotland. Karminspinnaren lever uteslutande på arter av släktet *Senecio*, i Norden mest på stånds *S. jacobaea*. I Mellaneuropa har den även rapporterats från gullstånds *S. paludosus*. Fyndet av karminspinnare på gullstånds vid Lillesjö var med andra ord det första i Sverige och Norden. De senaste åren har karminspinnare dessvärre observerats på allt fler platser i Kristianstadstrakten.

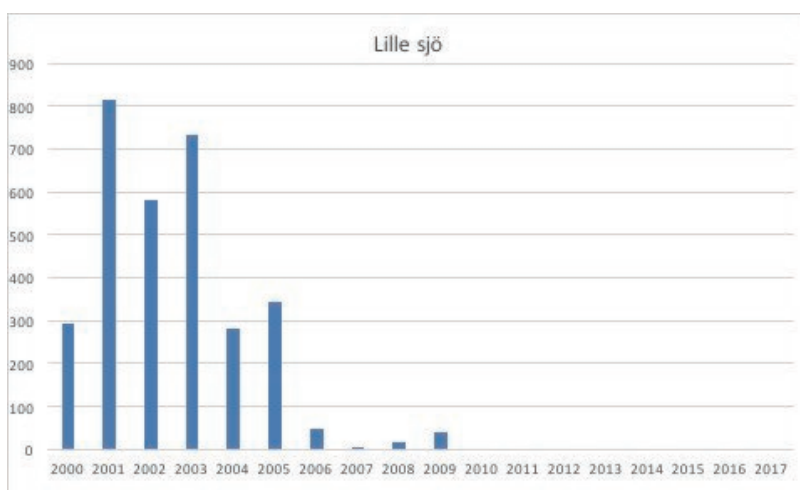
I slutet av juni 2010 besökte jag lokalen tillsammans med Sven Birkedal och då kunde vi notera 5–6 flygande karminspinnare, men inga spår av gullstånds vars stänglar borde ha börjat växa upp vid denna tidpunkt. I slutet av juli besökte jag åter lokalen men kunde inte notera några stänglar av gullstånds (och följaktligen inga fjärilslarver heller). Allt sedan dess har varken larver, fjärilar eller gullstånds observerats på lokalen vid Lillesjö, som dessutom förefaller växa igen alltmer år från år.

Figur 8. Karta över Lille sjö.

Figur 9. Den kraftigt igenvuxna lokalen vid Lillesjö.

Nya bron i Yngsjö

Sedan 2011 har jag besökt några förekomster av gullstånds vid nya bron i Yngsjö, som är de som ligger närmast Lillesjö-lokalen. Dessa bestånd har hela tiden varit välmående och inte angripna av karminspinnare. På lokalen vid Yngsjö fanns två bestånd om vardera ca 15 blommande stänglar 2013. 2014 var dock antalet blommande stänglar lägre, 4 respektive 5; 2015 noterades 11 + 0 stänglar; 2016 8 + 2 stänglar och 2017 4 + 8 stänglar. I fjor kunde jag i år inte upptäcka en enda stängel av gullstånds. I år räknade jag till 0 + 8 stänglar.

Figur 10. Karta över nya bron i Yngsjö.

Figur 11. I kanten av f.d. Yngsjösjön strax väster om nya bron brukar ett fåtal stänglar av gullstånds blomma.

Naturum

Bestånden vi Naturum inventerades och koordinatsattes för första gången 2009. Förutom en blommande stängel söder om Naturum fanns alla blommande bestånd i högrötsängen mellan den nygrävda sjön och buskagen av gråvide i norr. 2009 noterades över 800 blommande stänglar i detta område. Gullstånds fortsatte därefter att öka så att det sammanlagda antalet blommande stänglar uppskattades till över 2000 åren 2011–2013 på högrötsängen norr om Naturum. Därefter minskade antalet blommande stänglar drastiskt. 2015 kunde jag konstatera att många plantor var kraftigt angripna av larver till av karminspinnare. 2016 kunde jag endast notera ca 100 blommande stänglar i området kring Naturum, 2017 endast omkring 70.

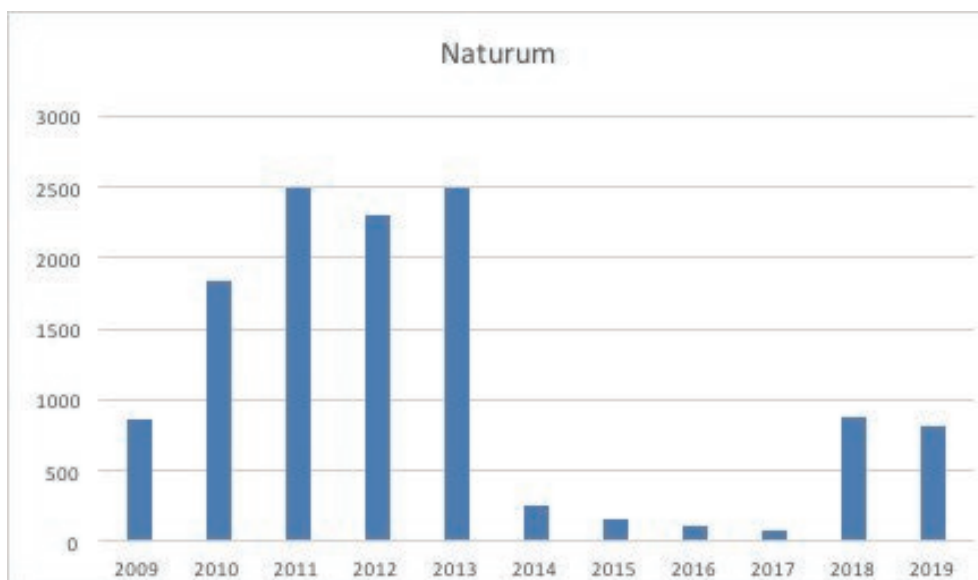
Den stora tillbakagången för gullstånds i området 2014–2017 vill jag främst skylla på angreppet av karminspinnare. Därför var det förvånande att gullstånds åter blommade rikligt vid naturum 2018. Jag uppskattar att antalet blommande stänglar uppgick till omkring (eller mer än) 900. Detta är speciellt glädjande då området är lättillgängligt och besöks av så många naturintresserade människor. Även i år blommade gullstånds rikligt. Vid mina besök vid naturum i år har jag inte kunnat se några plantor angripna av karminspinnare. De senaste två årens stora minskning av karminspinnare är säkert orsaken till att gullstånds åter blommat så fint i området. Kanske har fjoråret sommartorka gjort att karminspinnarens ägg inte kunnat kläckas normalt och på så sätt påverkat fjärlens utveckling negativt.

Figur 12. Karta över Naturum.

Figur 13. Blommande gullstånds norr om Naturum.

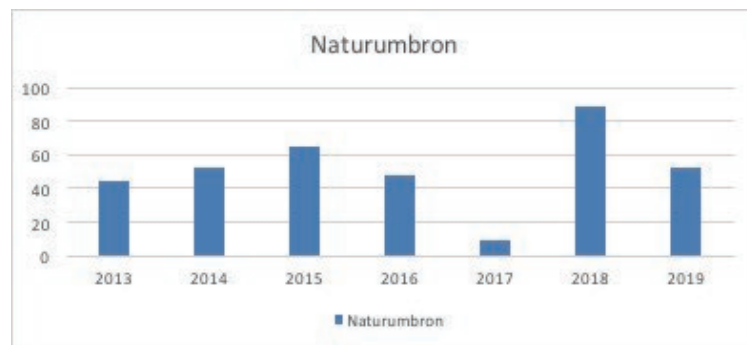

Provyta invid Naturumbron

Den lilla yta omedelbart norr om Naturum, som begränsas av bron i söder, den nygrävda kanalen mot norr och gråvidebuskaget i väster, är ett lämpligt område att ha en årlig uppföljning av. Ytan är ohävdad och lättillgänglig. 2013 fanns här 45 blommande stänglar, 2014–2016 höll sig antalet stänglar på samma nivå. Fram till i fjor har många stänglar varit kraftigt angripna av karminspinnarlarver och i 2017 kunde jag bara se 9 stänglar (nästan alla angripna av larver). Därför var det glädjande att se att plantorna var friska och välmående i år såväl som ifjol. Antalet blommande stänglar har ökat kraftigt i förhållande till 2017 som var en bottennotering. I år kunde jag räkna till 53 blommande stänglar av gullstånds.

Figur 14. Delar av provytan invid naturumbron.

Årummet norr om Naturum

Stora partier av Härlövsängar, inom det nyinrättade naturreservatet Årummet, upptas av täta, ogenomträngliga snår av gråvide. Under sommaren 2013 röjdes ett område med sådana gråvidebuskage bort några hundra meter norr om Naturum, bl.a. för att skapa förutsättningar för gullstånds att föröka och etablera sig vegetativt eller med hjälp av frön (översiktsbild s. 3). Hösten 2013 upptogs den röjda ytan av en vattenspegel utan vegetation. 2014 var röjningen ganska tätt bevuxen av gräs, starr och högrörter, t.ex. fackelblomster. Någon gullstånds sågs inte till på den röjda ytan. I augusti samma år flyttades tre plantor till det röjda området från ett bestånd som växte strax intill. Dessvärre tycks dessa plantor ha försvunnit för varken 2015–2018 eller i år har någon gullstånds syns till på den röjda ytan. Idag är den kraftigt igenvuxen framför allt med sly av gråvide. Även de bestånd av gullstånds som växte framför och intill röjningen tycks vara försvunna.

Figur 15. den yta i Årummet som röjdes 2013 är idag kraftigt igenväxt av framför allt gråvide.